

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2016r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marcin Miczke (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2016 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S. A. we W.

przeciwko B. M. i J. M.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Pile

z dnia 9 grudnia 2015 roku

w sprawie o sygn. akt I C 1136/15

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda 771,02 zł (siedemset siedemdziesiąt jeden złotych i dwa grosze) z ustawowymi odsetkami od 3 grudnia 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. kosztami procesu obciąża powoda;

II. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda 210 zł (dwieście dziesięć złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego;

III. nakazuje zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pile 220 zł (dwieście dwadzieścia złotych) tytułem nadpłaconej opłaty od apelacji.

SSO Marcin Miczke

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego w Lublinie dnia 25 października 2014r. (...) S.A. z siedzibą we W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od J. M. i B. M. kwoty 6.423,84 zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 5.711,17 zł od dnia 13 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 625,67 od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty a także o przyznanie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Powództwo uzasadniał brakiem spełnienia świadczenia z tytułu umowy kredytu oraz przystąpienia do długu.

5 listopada 2014r. Sąd Rejonowy w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał rozpoznanie sprawy według właściwości ogólnej do Sądu Rejonowego w Pile.

Na rozprawie 9 grudnia 2015r. pozwana okazała dowód wpłaty na rzecz powoda kwoty 6.423,84 zł i wniosła o oddalenie powództwa.

Wyrokiem z 9 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo.

Apelację złożył powód. Zaskarżył wyrok w zakresie oddalenia powództwa co do kwoty 771,02 zł. Zarzucił:

1) przepisów postępowania, które miało wpływ na treść wyroku, to jest:

a) art. 233 k.p.c. i art. 245 k.p.c. poprzez dowolną nieuwzględniającą zasad prawidłowego rozumowania ani wskazań wiedzy lub doświadczenia życiowego ocenę wiarygodności i mocy przeprowadzonych w toku postępowania dowodów z dokumentów, polegającą w szczególności na arbitralnym i pozbawionym uzasadnienia stwierdzeniu, że z dokumentu przedstawionego przez Pozwaną (potwierdzenia wpłaty z 2 grudnia 2015 r.), z których miało wynikać spełnienie całego roszczenia strony powodowej, w sytuacji, gdy potwierdzenie to wskazywało jedynie na wpłatę kwoty 6.243,84 zł bez określenia, czy chodzi o należność główną, czy odsetki, a roszczenie Strony powodowej obejmowało również odsetki,

które to naruszenia w konsekwencji doprowadziły do

2) naruszenia przepisów prawa materialnego, to jest art. 451 k.c. poprzez jego niezastosowanie i przyjęciu, że mimo niewskazania przez dłużnika ani przez wierzyciela, w jaki sposób została zarachowana wpłata Pozwanej z dnia 2 grudnia 2015 r., umorzeniu uległa cała wierzytelność Strony powodowej dochodzona w nin. postępowaniu,

Mając na uwadze powyższe wniósł o:

3) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie od Pozwanych solidarnie na rzecz Strony powodowej kwoty 771,02 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3 grudnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

4) zasądzenie od Pozwanych solidarnie na rzecz Strony powodowej kosztów procesu według norm wynikających z obowiązujących przepisów prawnych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem pierwszej i drugiej instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się uzasadniona.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego i przyjmuje za własne (art.382 kpc). Podziela także ocenę dowodów, za wyjątkiem oceny dowodu wpłaty kwoty 6.423,84 zł. W tym zakresie Sąd Rejonowy naruszył zasady oceny dowodów wyrażone w art.233 § par.1 kpc, to jest zasadę logicznego rozumowania oraz oceny dowodów przez pryzmat całego materiału zebranego w sprawie i wszystkich okoliczności sprawy. Naruszenie polegało na ocenie, że z dowodu wpłaty na nazwisko J. M. wynika, że pozwana spełniła całe świadczenie wobec powoda. Sąd Rejonowy naruszył tym samym art.245 kpc uznając, że z dokumentu prywatnego w postaci dowodu wpłaty taki wniosek o spełnieniu całego świadczenia wynika. Naruszenie tego przepisu skutkowało naruszeniem prawa materialnego, to jest art. 451 k.c. przez jego niezastosowanie.

Pozwany J. M. nie wskazał, który dług (należność główną czy odsetki) zaspokaja kwotą 6.423,84 zł (art.451 § 1 zdanie pierwsze k.c.). W tej sytuacji, zgodnie z art.451 § 3 w zw. z § 1 zdanie drugie k.c. wierzyciel powinien zaliczyć wpłatę przede wszystkim na poczet długu wymagalnego, a jeżeli jest kilka długów wymagalnych - na poczet najdawniej wymagalnego. To, co przypada na poczet danego długu, wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenia główne. Zatem słusznie powód zaliczył wpłatę z

2.12.2015 r. w wysokości 6.423,84 zł na odsetki ustawowe od obu kwot wskazanych w pozwie, liczone od kwoty 5.771,17 zł od 13.08.2014 r. do 2.12.2015 r. (do dnia zapłaty) i od kwoty 652,67 zł od 24.10.2014 r. (dnia złożenia pozwu) do dnia 2.12.2015 r. (do dnia zapłaty). Odsetki wyniosły odpowiednio 707,72 zł i 63,30 zł, razem 771,02 zł. Skoro pozwany zapłacił 6.423,84 zł, to umniejszając kwotę odsetek ustawowych naliczonych do daty zapłaty (a więc kwotę 771,02 zł) otrzymujemy 5.652,82 zł, zaliczoną na należność główną. Zatem od kwoty należności głównej dochodzonej pozwem (6.423,84 zł) odejmujemy kwotę zaliczoną na tę należność, a więc 5.652,82 zł, co daje 771,02 zł.

Dalsze ustawowe odsetki należą się od tej kwoty 771,02 zł (jako pozostałej do zapłaty kwoty należności głównej) od 3.12.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. i odsetki ustawowe za opóźnienie od 1.01.2016 r. do dnia zapłaty, a to wobec zmiany art.481 § 2 k. c. na podstawie art.2 pkt 2 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.1830, wejście w życie 1.01.2016 r.)

Wobec powyższego apelacja jako uzasadniona podlegała uwzględnieniu, a zaskarżony podlegał zmianie na podstawie art.386 § 1 k.p.c.

W I instancji powód wygrał ledwie w 12%, nie cofnął częściowo pozwu mimo, że przed rozprawą wyznaczoną na 9.12.2015 r. otrzymał wpłatę kwoty 6.423,84 zł, zatem powództwo należało w przeważającej części oddalić, a w takim razie na podstawie art.100 zdanie drugie k.p.c. powód ponosi koszty procesu w I instancji, bo pozwani przegrali w nieznacznej części. Na koszty te składa się opłata od pozwu oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym.

W II instancji powód wygrał w całości. Opłatę od apelacji nadpłacił, bo w postępowaniu uproszczonym przy wartości przedmiotu zaskarżenia w wysokości 771,02 zł winien zapłacić 30 zł (art.28 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, a zapłacił 250 zł. Wynagrodzenie pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym za II instancję wynosi 180 zł na podstawie § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Nadpłata opłaty od apelacji podlega zwrotowi na podstawie art.80 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

SSO Marcin Miczke